

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/101

z dnia 22 stycznia 2018 r.

w sprawie propagowania skutecznych kontroli wywozu broni

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W europejskiej strategii bezpieczeństwa, którą Rada Europejska przyjęła w dniu 12 grudnia 2003 r., przedstawiono pięć kluczowych wyzwań, które stoją przed Unią: terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, upadek państw i przestępczość zorganizowana. Skutki niekontrolowanego przepływu broni konwencjonalnej mają zasadnicze znaczenie w przypadku czterech z tych pięciu wyzwań. W strategii tej podkreślono znaczenie, jakie dla ograniczenia rozprzestrzenienia broni mają kontrole jej wywozu. Nowa globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii zatytułowana „Wspólna wizja, wspólne działanie: silniejsza Europa”, która została przedstawiona przez Wysokiego Przedstawiciela w dniu 28 czerwca 2016 r., potwierdza poparcie Unii dla upowszechniania, pełnego wdrożenia i egzekwowania traktatów i systemów dotyczących wielostronnego rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń.
- (2) W dniu 5 czerwca 1998 r. Unia przyjęła politycznie wiążący Kodeks postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia, w którym określono wspólne kryteria regulujące legalny handel bronią konwencjonalną.
- (3) Zgodnie ze strategią Unii w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi, przyjętą przez Radę Europejską obradującą w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r., Unia powinna wspierać – na szczeblu regionalnym i międzynarodowym – zaostreżenie kontroli wywozu i propagowanie kryteriów ustanowionych w Kodeksie postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia, między innymi pomagając państwom trzecim w opracowywaniu odpowiednich projektów przepisów krajowych i propagowaniu środków zwiększających przejrzystość.
- (4) W dniu 8 grudnia 2008 r. Kodeks postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia zastąpiono wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB⁽¹⁾, w którym ustanawia się osiem kryteriów, zgodnie z którymi należy oceniać wnioski o udzielenie zezwolenia na wywóz broni konwencjonalnej. Wspólne stanowisko przewiduje również wprowadzenie mechanizmu informowania i konsultacji dotyczącego odmowy wydania zezwolenia na wywóz broni, a także wprowadzenie środków w zakresie przejrzystości, takich jak publikacja rocznego sprawozdania UE w sprawie wywozu broni. Do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB przyłączyło się kilka państw trzecich.
- (5) Art. 11 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB stanowi, że państwa członkowskie mają dokładać wszelkich starań w celu zachęcenia innych państw dokonujących wywozu technologii wojskowych lub sprzętu wojskowego do stosowania kryteriów zawartych w tym wspólnym stanowisku.
- (6) W kwietniu 2013 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło Traktat o handlu bronią, który wszedł w życie w dniu 24 grudnia 2014 r. Celem tego traktatu jest zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności w dziedzinie handlu bronią. Podobnie jak we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB, w traktacie tym określa się kilka kryteriów oceny ryzyka, według których należy dokonywać oceny wywozu broni. Unia popiera w sposób konkretny – za pośrednictwem specjalnych programów przyjętych na mocy decyzji Rady 2013/768/WPZiB⁽²⁾ i decyzji Rady (WPZiB) 2017/915⁽³⁾ – skuteczne wdrażanie i upowszechnianie tego traktatu. W ramach tych programów kilku państwom trzecim, które o to wystąpiły, udzielana jest pomoc w zakresie wzmocnienia ich systemów kontroli transferu broni zgodnie z wymogami traktatu.

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/768/WPZiB z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie działań UE wspierających wdrożenie traktatu o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa (Dz.U. L 341 z 18.12.2013, s. 56).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/915 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie działań informacyjnych Unii wspierających wdrożenie Traktatu o handlu bronią (Dz.U. L 139 z 30.5.2017, s. 38).

- (7) Ważne jest zatem zapewnienie, aby działania informacyjne i pomocowe przewidziane w niniejszej decyzji oraz takie działania określone w decyzji (WPZiB) 2017/915 wzajemnie się uzupełniały.
- (8) Od roku 2008 Unia rozwija działania w zakresie propagowania skutecznych i przejrzystych kontroli wywozu broni, na mocy wspólnego działania 2008/230/WPZiB ⁽¹⁾ oraz decyzji Rady 2009/1012/WPZiB ⁽²⁾ oraz 2012/711/WPZiB ⁽³⁾ i decyzji Rady (WPZiB) 2015/2309 ⁽⁴⁾. Prowadzone działania w istotnym stopniu pomogły w dalszym zacieśnianiu współpracy regionalnej oraz zwiększaniu przejrzystości i odpowiedzialności zgodnie z zasadami i kryteriami oceny ryzyka zawartymi we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB. Działania te tradycyjnie dotyczyły państw trzecich leżących we wschodnim i południowym sąsiedztwie Unii.
- (9) W ostatnich latach Unia udzielała również pomocy w usprawnianiu kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania w państwach trzecich; należy zapewnić skuteczną koordynację pomiędzy działaniami dotyczącymi kontroli wywozu broni, objętymi niniejszą decyzją a tymi działaniami dotyczącymi kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania.
- (10) Techniczne aspekty wykonania decyzji 2009/1012/WPZiB i 2012/711/WPZiB oraz decyzji (WPZiB) 2015/2309 Rada powierzyła niemieckiemu Federalnemu Urzędowi Gospodarki i Kontroli Eksportu (zwanemu dalej „BAFA”). Na mocy decyzji 2013/768/WPZiB i decyzji (WPZiB) 2017/915 BAFA jest również agencją wykonawczą, która zajmuje się projektami wspierającymi skuteczne wdrażanie Traktatu o handlu bronią. BAFA jest właściwą agencją w dziedzinie kontroli broni w państwie członkowskim UE: urząd ten zdobył duży zasób wiedzy ogólnej i specjalistycznej w zakresie działań informacyjnych, ponadto dzieli się swoimi głównymi kompetencjami z innymi państwami,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby propagować pokój i bezpieczeństwo, oraz zgodnie z europejską strategią bezpieczeństwa, Unia dąży do realizacji następujących celów:
 - a) propagowania skutecznych kontroli wywozu broni przez państwa trzecie zgodnie z zasadami ustanowionymi we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB i w Traktacie o handlu bronią oraz dążenie, w stosownych przypadkach, do komplementarności i synergii z unijnymi projektami pomocowymi w dziedzinie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania;
 - b) wspierania wysiłków podejmowanych przez państwa trzecie – na szczeblu krajowym i regionalnym – na rzecz zwiększenia odpowiedzialności i przejrzystości handlu bronią konwencjonalną oraz ograniczenia ryzyka przenikania broni do nieuprawnionych użytkowników.
2. Unia dąży do realizacji celów, o których mowa w ust. 1, przy pomocy następujących działań prowadzonych w ramach projektu:
 - a) dalszego propagowania wśród państw trzecich kryteriów i zasad ustanowionych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB oraz w Traktacie o handlu bronią, w oparciu o wyniki uzyskane podczas wykonywania decyzji (WPZiB) 2015/2309, decyzji 2012/711/WPZiB oraz 2009/1012/WPZiB i wspólnego działania 2008/230/WPZiB;
 - b) pomocy państwom trzecim w, odpowiednio, opracowywaniu, uaktualnianiu i wdrażaniu stosownych środków ustawodawczych i administracyjnych, których celem jest utworzenie skutecznego systemu kontroli wywozu broni konwencjonalnej;
 - c) pomocy państwom beneficjentom w szkoleniu urzędników wydających zezwolenia i funkcjonariuszy organów ścigania, tak aby zapewnić odpowiednie przeprowadzanie i egzekwowanie kontroli wywozu broni;
 - d) pomocy państwom beneficjentom w działaniach informacyjnych ukierunkowanych na krajowy przemysł obronny tych państw, z myślą o zapewnieniu zgodności z przepisami regulującymi kontrolę wywozu;
 - e) propagowania przejrzystości i odpowiedzialności w międzynarodowym handlu bronią, także poprzez wspieranie krajowych i regionalnych środków propagujących przejrzystość oraz odpowiednią kontrolę wywozu broni konwencjonalnej;

⁽¹⁾ Wspólne działanie Rady 2008/230/WPZiB z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia (Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 81).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/1012/WPZiB z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 16).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2012/711/WPZiB z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie wsparcia dla działań Unii mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (Dz.U. L 321 z 20.11.2012, s. 62).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2309 z dnia 10 grudnia 2015 r. w sprawie propagowania skutecznych kontroli wywozu broni (Dz.U. L 326 z 11.12.2015, s. 56).

- f) zachęcania tych państw beneficjentów, które nie podjęły żadnych kroków w celu podpisania i przyłączenia się do Traktatu o handlu bronią, by do niego przystąpiły, oraz zachęcanie sygnatariuszy tego traktatu do jego ratyfikowania;
- g) propagowania dalszej analizy ryzyka przenikania broni i ograniczania tego ryzyka, zarówno z perspektywy przywozu, jak i wywozu broni.

Szczegółowy opis prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w niniejszym ustępie, przedstawiono w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Realizacja techniczna działań prowadzonych w ramach projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, będzie prowadzona przez niemiecki Federalny Urząd Gospodarki i Kontroli Eksportu (zwany dalej „BAFA”). Wybór BAFA uzasadniony jest sprawdzonym doświadczeniem, kwalifikacjami i konieczną wiedzą fachową tego urzędu dotyczącą całego przekroju unijnych działań w zakresie kontroli wywozu broni.
3. BAFA wykonuje swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z BAFA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 304 107,28 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje należyte zarządzanie finansową kwotą odniesienia, o której mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z BAFA umowę w sprawie finansowania. Umowa w sprawie finansowania stanowi, że BAFA ma zapewnić wyeksponowanie wkładu Unii stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dokłada starań, aby umowę w sprawie finansowania, o której mowa w ust. 3, zawarto jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy w sprawie finansowania.

Artykuł 4

Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez BAFA. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny dokonywanej przez Radę. Komisja składa sprawozdania na temat aspektów finansowych realizacji prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa po upływie 30 miesięcy od daty zawarcia umowy w sprawie finansowania, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub sześciu miesięcy od daty jej przyjęcia, jeżeli w tym czasie nie zawarto umowy w sprawie finansowania.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROWADZONE W RAMACH PROJEKTU DZIAŁANIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2

1. Cele

Niniejsza decyzja ma propagować skuteczniejsze kontrole transferu broni przez państwa trzecie oraz wspierać wysiłki, które państwa trzecie podejmują na szczeblu krajowym i regionalnym w celu sprawienia, by międzynarodowy handel bronią konwencjonalną stał się bardziej odpowiedzialny i przejrzysty oraz ograniczenia ryzyka przenikania broni do nieuprawnionych użytkowników. W stosownych przypadkach te cele powinny obejmować propagowanie zasad i kryteriów ustanowionych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB i w Traktacie o handlu bronią. Dążąc do realizacji tych celów, należy starać się, w stosownych przypadkach, zapewnić komplementarność i synergię z unijnymi projektami pomocowymi w dziedzinie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania.

Aby zrealizować powyższe cele, Unia powinna nadal propagować normy ustanowione we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB, opierając się na wynikach osiągniętych podczas wykonywania decyzji (WPZiB) 2015/2309, decyzji 2012/711/WPZiB oraz 2009/1012/WPZiB i wspólnego działania 2008/230/WPZiB. W tym celu państwa trzecie będące beneficjentami powinny otrzymać pomoc w, odpowiednio, opracowywaniu, uaktualnianiu i wdrażaniu stosownych środków ustawodawczych i administracyjnych, które wspierają skuteczny system kontroli transferu broni konwencjonalnej. Należy również udzielić wsparcia w zakresie oceny ryzyka przenikania broni i ograniczania takiego ryzyka.

Wskazana jest także pomoc w szkoleniu urzędników wydających zezwolenia i funkcjonariuszy organów ścigania, którzy są odpowiedzialni za przeprowadzanie i egzekwowanie kontroli transferu broni; należy również pomóc we wdrażaniu krajowych i regionalnych środków, które propagują przejrzystość i odpowiednią kontrolę wywozu broni konwencjonalnej. Ponadto trzeba propagować utrzymywanie kontaktów z sektorem prywatnym i przestrzeganie odpowiednich przepisów prawa krajowego, w tym przepisów administracyjnych, które regulują transfer broni.

2. Wybór agencji wykonawczej

Wykonanie niniejszej decyzji Rady zostaje powierzone BAFA. W stosownych przypadkach BAFA będzie współpracować z agencjami kontroli wywozu działającymi w państwach członkowskich, właściwymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, ośrodkami analitycznymi, instytutami badawczymi oraz organizacjami pozarządowymi.

BAFA dysponuje ogromnym doświadczeniem w zapewnianiu pomocy związanej z kontrolą wywozu i w prowadzeniu działań informacyjnych. Zgromadziła takie doświadczenie we wszystkich właściwych obszarach strategicznej kontroli wywozu, zajmując się dziedzinami związanymi z sektorem CBRN, produktami podwójnego zastosowania i bronią. Dzięki tym programom i działaniom BAFA zdobyła szczegółową wiedzę na temat systemów kontroli wywozu obowiązujących w większości państw objętych niniejszą decyzją.

Jeżeli chodzi o pomoc w zakresie kontroli wywozu broni i działania informacyjne, BAFA pomyślnie zakończyła wykonywanie decyzji 2009/1012/WPZiB i 2012/711/WPZiB i decyzji (WPZiB) 2015/2309. BAFA jest również odpowiedzialna za techniczną realizację programu wspierającego wdrożenie Traktatu o handlu bronią, który to program ustanowiono na mocy decyzji 2013/768/WPZiB i decyzji (WPZiB) 2017/915.

W rezultacie BAFA jest wyjątkowo dobrze przygotowana do rozpoznawania mocnych i słabych punktów systemów kontroli wywozu obowiązujących w państwach, które zostaną beneficjentami działań przewidzianych w niniejszej decyzji. Urząd ten jest zatem podmiotem, który może w najbardziej skuteczny sposób doprowadzić do synergii między różnymi programami pomocowymi w zakresie kontroli wywozu i programami informacyjnymi, jednocześnie pomagając unikać powielania działań.

3. Koordynacja z innymi projektami pomocowymi Unii w dziedzinie kontroli wywozu

Opierając się na doświadczeniach płynących z działań informacyjnych, które Unia prowadziła do tej pory w dziedzinie kontroli wywozu zarówno produktów podwójnego zastosowania, jak i broni konwencjonalnej, należy dążyć do osiągnięcia synergii i komplementarności. W tym celu działania, o których mowa w pkt 5.2.1–5.2.3 i 5.2.5, należy w stosownych przypadkach prowadzić w powiązaniu z innymi działaniami finansowanymi z budżetu WPZiB, w szczególności działaniami przewidzianymi w decyzji (WPZiB) 2017/915, lub innymi działaniami dotyczącymi kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania, finansowanymi z instrumentów finansowych Unii innych niż budżet WPZiB. W szczególności należy organizować następujące po sobie spotkania. Działania powinny być prowadzone w pełnej zgodności z ograniczeniami prawnymi i finansowymi dotyczącymi korzystania z odpowiednich instrumentów finansowych Unii.

4. Koordynacja z innymi projektami pomocowymi darczyńców w dziedzinie kontroli wywozu

W stosownych przypadkach należy dążyć do osiągnięcia synergii i komplementarności z innymi projektami pomocowymi darczyńców w dziedzinie kontroli wywozu. Jak wspomniano w pkt 3, koordynacja z innymi darczyńcami powinna być prowadzona przede wszystkim w odniesieniu do działań, o których mowa w pkt 5.2.1–5.2.3 i 5.2.5. Zawarte w pkt 3 odniesienie do wzajemnego planowania jest nadal aktualne.

5. Opis działań prowadzonych w ramach projektu

5.1. Cele projektu

Głównym celem jest udzielenie pomocy technicznej kilku państwom beneficjentom, które wyraziły wolę poprawy swoich norm i usprawnienia praktyk dotyczących kontroli wywozu broni. Aby osiągnąć ten cel, w podejmowanych działaniach należy uwzględnić status państw beneficjentów, w szczególności:

- ewentualne członkostwo lub wnioski o członkostwo w międzynarodowych systemach kontroli wywozu dotyczących transferu broni konwencjonalnej oraz produktów i technologii podwójnego zastosowania,
- kandydaturę do członkostwa w Unii, z uwzględnieniem tego, czy dane państwo beneficjent jest oficjalnym bądź potencjalnym kandydatem,
- stanowisko w odniesieniu do Traktatu o handlu bronią.

Jeżeli państwa beneficjenci objęte pomocą są sygnatariuszami tylko Traktatu o handlu bronią, działania powinny się skupić – o ile jest to możliwe – na skuteczniejszym eliminowaniu przeszkód stojących na drodze do ratyfikacji Traktatu o handlu bronią, w szczególności jeśli są to przeszkody natury prawnej lub regulacyjnej i mają związek z brakami lub potrzebami w zakresie zdolności wdrożeniowych. W stosownych przypadkach należy propagować możliwość unijnego wsparcia przewidzianego w decyzji (WPZiB) 2017/915. Jeżeli państwa objęte pomocą nie podjęły żadnych kroków dotyczących traktatu (nie podpisały go, nie ratyfikowały ani do niego nie przystąpiły), działania powinny skupić się na propagowaniu przystąpienia do Traktatu o handlu bronią, o ile to możliwe przy wsparciu innych państw beneficjentów, które już go ratyfikowały.

Dodatkowym celem jest zwrócenie uwagi niektórych państw trzecich na ocenę ryzyka przenikania broni i ograniczenie takiego przenikania, zarówno z perspektywy wywozu, jak i przywozu broni.

5.2. Opis projektu

5.2.1. Warsztaty regionalne

W ramach projektu odbędzie się maksymalnie osiem dwudniowych warsztatów, które obejmą szkolenia w odpowiednich dziedzinach kontroli wywozu broni konwencjonalnej.

W warsztatach (maksymalnie 35-osobowych) uczestniczyć będą urzędnicy rządowi z odnośnych państw beneficjentów. W stosownych przypadkach można również zapraszać przedstawicieli parlamentów narodowych oraz przedstawicieli odnośnego sektora i społeczeństwa obywatelskiego.

Szkolenie będą prowadzić eksperci (w tym byli urzędnicy) z krajowych administracji państw członkowskich, przedstawiciele państw, które przyłączyły się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB, oraz przedstawiciele sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego.

Warsztaty mogą odbywać się w państwie beneficjencie lub w innym miejscu, które zostanie określone przez Wysokiego Przedstawiciela po konsultacjach z Grupą Roboczą ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej (COARM).

Warsztaty regionalne zostaną zorganizowane, jak następuje:

- a) maksymalnie dwa warsztaty w państwach Europy Południowo-Wschodniej, przy czym na co najmniej jedno warsztaty zostaną zaproszone państwa z Europy Wschodniej i Kaukazu objęte europejską polityką sąsiedztwa oraz Turcja;
- b) maksymalnie dwa warsztaty dla państw z Europy Wschodniej i Kaukazu objęte europejską polityką sąsiedztwa, przy czym na co najmniej jedno warsztaty zostaną zaproszone państwa z Europy Południowo-Wschodniej oraz Turcja;
- c) maksymalnie dwa warsztaty dla państw z Afryki Północnej położonych nad Morzem Śródziemnym objętych europejską polityką sąsiedztwa, przy czym na co najmniej jedno warsztaty zostaną zaproszone państwa południowego sąsiedztwa objęte europejską polityką sąsiedztwa;
- d) maksymalnie dwa warsztaty w państwach Azji Środkowej, przy czym na co najmniej jedno warsztaty zostaną zaproszone państwa z Europy Wschodniej i Kaukazu objęte europejską polityką sąsiedztwa.

Ten podział regionalny, zakładający zorganizowanie dwóch warsztatów w danym regionie, może zostać niezrealizowany w przypadku wystąpienia niesprzyjających okoliczności (na przykład w przypadku niespodziewanie małej liczby uczestników, braku poważnej oferty zorganizowania warsztatów ze strony któregokolwiek z państw beneficjentów z danego regionu lub powielania działań innych podmiotów organizujących działania informacyjne). Jeżeli nie dojdzie do zorganizowania jednego lub większej liczby warsztatów, można zwiększyć liczbę warsztatów dla pozostałego z wyżej wspomnianych regionów (pozostałych wyżej wspomnianych regionów), z zachowaniem ogólnej górnej granicy ośmiu warsztatów.

5.2.2. Wizyty studyjne

W ramach projektu odbędą się maksymalnie cztery dwudniowe wizyty studyjne z udziałem urzędników rządowych; celem tych wizyt będą odpowiednie organy państw członkowskich.

Wizyty studyjne powinny objąć od dwóch do czterech państw beneficjentów. Państwa beneficjenci wizyt studyjnych nie muszą być położone w tym samym regionie.

W ramach projektu odbędą się także maksymalnie trzy dwudniowe wizyty studyjne z udziałem urzędników reprezentujących rządy, organy celne lub organy wydające zezwolenia państw beneficjentów; celem tych wizyt będą odpowiednie organy innych państw beneficjentów.

5.2.3. Pomoc indywidualna udzielana państwom beneficjentom

W ramach projektu odbędą się warsztaty dla indywidualnych państw beneficjentów, na ich wniosek, których łączny czas trwania nie może przekroczyć 10 dni; wezmą w nich udział urzędnicy państwowi z państw beneficjentów, w tym urzędnicy reprezentujący rządy, organy wydające zezwolenia i organy ścigania. Warsztaty te zostaną – w najlepszym przypadku – zorganizowane na miejscu w odpowiednich państwach beneficjentach. W zależności od konkretnych potrzeb i dostępności ekspertów z państw beneficjentów i z państw członkowskich UE ogólna liczba 10 dni zostanie podzielona na poszczególne szkolenia trwające co najmniej dwa dni.

Szkolenia będą prowadzić eksperci (w tym byli urzędnicy) z krajowych administracji państw członkowskich, przedstawiciele państw, które przyłączyły się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB, oraz przedstawiciele sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego.

Takie warsztaty w ramach pomocy indywidualnej będą organizowane przede wszystkim na wniosek państw beneficjentów. Ich celem jest zajęcie się konkretną kwestią lub potrzebą, na którą państwo beneficjent zwróciło uwagę, na przykład przy okazji warsztatów regionalnych lub w ramach regularnych kontaktów z unijnymi ekspertami i z BAFA.

5.2.4. Spotkanie ekspertów

W ramach projektu w Brukseli odbędzie się jednodniowe spotkanie ekspertów przeznaczone dla urzędników rządowych, w tym urzędników reprezentujących rządy, organy wydające zezwolenia i organy ścigania z krajów beneficjentów z regionu Europy Południowo-Wschodniej. Spotkanie to odbędzie się przy okazji posiedzeń Grupy COARM.

5.2.5. Spotkania oceniające

Aby przedstawić średniokresową i końcową ocenę działań prowadzonych na mocy niniejszej decyzji, w Brukseli zostaną zorganizowane dwa spotkania ekspertów, najlepiej przed zwykłym posiedzeniem Grupy COARM lub po nim.

Spotkanie poświęcone średniokresowej ocenie będzie mieć charakter warsztatu, maksymalnie z udziałem państw członkowskich UE, trwające maksymalnie jeden dzień.

Spotkanie poświęcone ocenie końcowej odbędzie się w Brukseli i będzie trwać dwa dni; uczestniczyć w nim będą państwa beneficjenci i państwa członkowskie UE.

Na spotkanie poświęcone ocenie końcowej zostanie zaproszonych maksymalnie dwóch przedstawicieli (stosownych urzędników rządowych) każdego z państw beneficjentów.

6. Beneficjenci

6.1. Państwa beneficjenci działań realizowanych na mocy niniejszej decyzji Rady

- (i) Państwa z Europy Południowo-Wschodniej (Albania, Bośnia i Hercegowina, była jugosłowiańska republika Macedonii, Czarnogóra i Serbia, Kosowo (zgodnie z rezolucją UNSCR/1244/99 ⁽¹⁾));
- (ii) państwa z Afryki Północnej położone nad Morzem Śródziemnym i uczestniczące w europejskiej polityce sąsiedztwa (Algieria, Egipt, Maroko i Tunezja);

⁽¹⁾ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

- (iii) państwa z Europy Wschodniej i Kaukazu objęte europejską polityką sąsiedztwa (Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Republika Mołdawii i Ukraina).
- (iv) państwa Azji Środkowej (Kazachstan, Tadżykistan, Uzbekistan, Kirgistan, Turkmenistan);
- (v) państwa południowego sąsiedztwa objęte europejską polityką sąsiedztwa (Jordania i Liban);
- (vi) Turcja.

6.2. Zmiana w wykazie państw beneficjentów

Grupa robocza COARM może, na wniosek Wysokiego Przedstawiciela, zdecydować o zmianie wykazu państw beneficjentów na podstawie odpowiedniego uzasadnienia. Informacje o zmianach powinny być przekazywane w sposób formalny między BAFA a UE.

7. Wyniki i wskaźniki realizacji projektów

Oprócz spotkania poświęconego ocenie końcowej, o którym mowa w pkt 5.2.5, w ocenie wyników projektu uwzględnia się następujące kwestie:

7.1. Indywidualna ocena państw beneficjentów

Po zakończeniu przewidzianych działań BAFA przedstawia ESDZ i Komisji sprawozdanie z postępu prac w odniesieniu do każdego z państw beneficjentów, o których mowa w pkt 6.1. Sprawozdanie to zostanie przygotowane we współpracy z delegaturami UE w odnośnych państwach i będzie podsumowywać działania, które przeprowadzono w państwie beneficjencie w czasie obowiązywania przedmiotowej decyzji. Będzie ono również zawierać ocenę zdolności państwa beneficjenta w zakresie kontroli transferu broni. Jeżeli państwo beneficjent jest stroną Traktatu o handlu bronią, w sprawozdaniu oceni się, w jakim stopniu zdolności tego państwa umożliwiają wdrożenie traktatu.

7.2. Ocena skutków i wskaźniki realizacji

Skutki działań przewidzianych w niniejszej decyzji w odniesieniu do państw beneficjentów należy ocenić po przeprowadzeniu działań. Ocenę skutków przeprowadzi Wysoki Przedstawiciel, we współpracy z COARM oraz – w stosownych przypadkach – z delegaturami UE w państwach beneficjentach i z innymi właściwymi podmiotami.

Do tego celu użyte zostaną następujące wskaźniki:

- czy obowiązują odpowiednie krajowe uregulowania dotyczące kontroli transferu broni oraz czy lub w jakim zakresie są one zgodne z przepisami wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (m.in. stosowanie kryteriów oceny, wdrażanie wspólnego wykazu uzbrojenia UE, sprawozdawczość),
- informacje na temat egzekwowania przepisów, jeśli informacje takie są dostępne,
- czy państwa beneficjenci są w stanie informować o wywozie lub przywozie broni (rejestr ONZ, roczne sprawozdania przewidziane w Traktacie o handlu bronią, porozumienie z Wassenaar, OBWE, sprawozdania krajowe),
- czy dane państwo beneficjent przyłączyło się lub zamierza oficjalnie przyłączyć się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB.

W sprawozdaniach dotyczących indywidualnej oceny sporządzanych zgodnie z pkt 7.1 należy odpowiednio uwzględnić powyższe wskaźniki realizacji.

8. Propagowanie korzystania z unijnego portalu informacyjnego ⁽¹⁾

Portal internetowy EU P2P (Partner-to-Partner) przewidziany w decyzji 2012/711/WPZiB utworzono jako zasób będący w posiadaniu Unii. Działa on jako wspólna platforma dla wszystkich programów informacyjnych Unii (dotyczących podwójnego zastosowania, broni). Podczas realizacji działań wymienionych w pkt 5.2.1–5.2.5 należy upowszechniać wiedzę na temat tego portalu i propagować jego stosowanie i korzystanie z jego zasobów. Uczestników działań informacyjnych należy informować o tym, że portal zawiera część prywatną, która oferuje stały dostęp do zasobów, dokumentów i kontaktów. Korzystanie z portalu należy również propagować wśród innych urzędników, którzy nie mogą uczestniczyć bezpośrednio w działaniach pomocowych i informacyjnych. Ponadto działania te powinny być propagowane za pomocą biuletynu (newslettera) EU P2P.

⁽¹⁾ <https://export-control.jrc.ec.europa.eu/>

9. Wyeksponowanie działań UE

BAFA podejmuje wszelkie stosowne środki w celu wyeksponowania faktu, że działanie jest finansowane przez Unię Europejską. Środki takie będą wdrażane zgodnie z opublikowanym przez Komisję Europejską podręcznikiem „Informowanie o działaniach zewnętrznych Unii i ich eksponowanie”. BAFA zapewni zatem wyeksponowanie wkładu Unii poprzez odpowiednie logo i działania promocyjne, podkreślając rolę odgrywaną przez Unię, i popularyzując informacje na temat przyczyn przyjęcia niniejszej decyzji oraz powodów wspierania tej decyzji przez Unię, a także rezultatów tego wsparcia. Na materiałach przygotowywanych w ramach projektu w widocznym miejscu umieszczana będzie flaga Unii zgodnie z odpowiednimi unijnymi wytycznymi, a także logo „Program EU P2P w zakresie kontroli wywozu” („EU P2P export control programme”). W wydarzeniach organizowanych w państwach trzecich powinny brać udział delegatury Unii, aby zwiększyć polityczne działania następcze i wyeksponowanie wkładu.

Z uwagi na fakt, że planowane działania znacznie różnią się zakresem i charakterem, zastosowany zostanie zestaw narzędzi promocyjnych obejmujących: tradycyjne media, stronę internetową, media społecznościowe, materiały informacyjne i promocyjne (w tym infografiki, ulotki, biuletyny, komunikaty prasowe i – w stosownych przypadkach – inne materiały). Logo będzie odpowiednio wykorzystywane do realizowanych w ramach projektu publikacji i wydarzeń o charakterze publicznym.

10. Okres obowiązywania

Szacunkowy całkowity czas trwania projektu wynosi 24 miesiące.

11. Sprawozdawczość

BAFA przygotowuje sprawozdania półroczne, w tym po zakończeniu każdego z działań. Sprawozdania te przedkłada Wysokiemu Przedstawicielowi nie później niż w terminie sześciu tygodni po zakończeniu odnośnych działań.

12. Szacunkowy całkowity koszt projektów i wkład finansowy Unii

Całkowity szacunkowy koszt projektu wynosi 1 451 597,28 EUR wraz ze współfinansowaniem z rządu Niemieckiej Republiki Federalnej. Całkowity szacunkowy koszt projektu finansowanego przez UE wynosi 1 304 107,28 EUR.
